

LBRIS

We know
books

MIHAI ȘURUBARU

STRIGONIA IMPERIALIS

București, 2022

CUPRINS

<i>Cuvânt-înainte. EXILAT ÎN STRIGONIA.</i>	
EREZII NOCTURNE (Narcis Zărnescu)	5
<i>Nota autorului</i>	11
SEJUR LA MOSCOVA.....	13
IMPERIUL DE OȚEL.....	21
IMPERIUL CRINILOR	87
IMPERIUL NAVAL	141
IMPERIUL MUZICAL.....	191
IMPERIUL DE ARGINT	211
EPILOG	231

Acum câteva zile m-am dus la BT Marshal și am cum-părat o excursie la Moscova.

Acum sunt deja la „coadă” la Mausoleul lui Lenin și, pen-tru a mai trece vremea, fac fotografiile cu telefonul mobil. Pozez Kremlinul cu zecile de sicrie de VIP-uri de Partid, încastate în zidurile roșii – un adevărat cimitir vertical! La Mausoleu nu mai erau „cozile” de altădată – doar câțiva veterani din Spania în scaune cu roțile și mulți din Rezistența Franceză, precum mulți ilegaliști și generali „ridicați de jos”, din țările vasale, și educați la Moscova. Când era cât pe ce să-mi vină rândul, suntem anunțați că Mausoleul se închide pentru întreținere și se redeschide poimăine. Pentru mine era prea târziu, așa că reușesc să mă strecur neobservat pe lângă găr-zile înarmate și să pătrund în salonul funerar. Aici asist, tre-murând de emoție, la o scenă *Strigoniană* – capacul de sticlă al raclei era scos și rezemat de perete. Un pictor cu studii academice, înviora din penel faciesul lui Lenin. Acel Lenin, demiurgul care și-a propus să-l depășească pe Dumnezeu! Dacă Dumnezeu a creat omul „după chipul și asemănarea lui”, tov. Lenin și-a propus să facă „Omul Nou”, adică omul „îmbunătățit” – cu o gândire limitată la prevederile „Bibliei de Partid” și cu o încredere de nezdruncinat în sfinții „de Partid”! Ei vor fi călăuziți de steluța din turla Kremlinului. După ce a terminat portretul lui Lenin, ce acum părea viu, pictorul a luat o oglindă și a pus-o în fața geniului politic. Deodată se produce un fenomen paranormal – Lenin deschide ochii, se privește în oglindă și schițează un zâmbet de mulțumire, apoi se cufundă din nou în bezna filosofică. Stau

și mă minunez. Fără să observ, în spatele meu, doi soldați din gardă m-au imobilizat și unul m-a lovit în „moalele capului” cu patul kalașnikovului! Îmi pierd cunoștința și mintea mea coboară în întuneric.

Mă trezesc într-un salon de spital, pe o masă de operație, legat de mâini și de picioare cu curelușe de piele. În mâini aveam înfipte branule, iar în nas intrau (sau ieșeau) două furtunașe care probabil mă oxigenau (sau trăgeau aerul din mine). Lângă mine, o asistentă, un doctor și câțiva studenți la medicină. Toți purtau bonete, măști medicinale care le ascundea fața și halate albe ce miroseau a detergent. Simțeam dureri mari de cap și aveam limba umflată. Reușesc să le prezint situația în care mă aflu – „vă rog să mă scuzați, dar am fost lovit cu patul armeei în cap și am murit puțin”!

Din cauza incapacității de a vorbi corect, în loc să spun „am murit puțin”!... am zis „a murit puțin”! Asistenta își dădu jos masca medicinală și urlă la mine:

– Sunt Babanova, maior FSB, fost FSK, fost KGB, fost NKVD, fost GPU, fost CEKA! Zi, mă trădător și șpion imperialist! Ai venit să-l asasinezi pe tov. Putin? Zii, mă banditul, câți sunteți în cârdășie și unde aveți „Oficina”?

– Nu sunt criminal și nici șpion, sunt un simplu turist!

– Vorbește, mă, moldovinești, că „ia niznaiu” rumânești!

– Tov. Babanova, e aceeași limbă, moldoveneasca e tot românească!

– Mă șpionuli, „tvoi mati”! Eli siamână, dar numai nițiluș! Limba rumânskii îi limbă latinească, iar limba moldovanski îi limbă slavonească! Tu „znaieși”, mă banditul!

– Seamănă atât de bine, tov. maioreasă Babanova, încât sunt la fel!

– Grăești, măi șpionuli, în moldovinești, ca să înțileg și eu!

Băgă repede mâna sub fustă și scoase un pistol „Strechkin automatic” pe care-l agită spre mine!

– Voroviești ai „diescompusuli”, că acuma „ti iexiecut”! Câți racheti sunt la Diveselu? „Tvoi mati” Că ti împușc mă!

– Tov. Babanova, nu știu precis, pentru că ele sunt ambalate în cutii de conserve de fasole cu cârnați! improvizez eu de frica pistolului.

Maioreasa armă pistolul și mi-l puse la tâmplă.

– Grăiești, mă, că ti omor, mă criminaluli! Cum în canservie cu cârnășiori, mă?

– Am greșit, tov. Babanova, că de frică mi s-a tulburat mintea! Abia acuma îmi aduc mai bine aminte! Nu erau la conserve de fasole cu cârnăciori, ci erau în bidonașe de ulei de măsline presat la rece!

– Să nu ti prezez eu acușica! Și făcu un semn unui student la medicină!

Unul dintre studenți făcu un dublu salt în aer și ateriză pe pieptul meu. Ceilalți patru studenți începură să cânte în cor „Kalinka”, iar cel de pe pieptul meu a început să danseze un fel de cazacioc. Am văzut că „studentul medicinist” purta cizme militare cu ținte pe talpă. Juca cu așa foc, că am simțit cum crapă plămâni în mine.

– Doctore, trebui să-i faci o injecție cu „scopolamină”! O sâ spună el și „țîțeta” cari a supt-o de la mumă-sa! Pașli! Pașli! Bâstro!

Doctorul își dădu jos masca și se prezentă pe un ton de comandant:

– Colonel GRU Makarovsky! Fost maior, fost căpitan, fost locotenent, fost om al muncii! Tov. maior Babanova, nu știi sâ smulji informații în mod științific! Ai chiulit di la cursuri și nu ai știtit manualul meu „Schinjiuirea cu vorbi mieroasi”! Dă-l jos pi dansatoru ăla student la medicină „OMON” și fii atentă la interogatoriu științific, fără sânje, fără vânătăi și fără oasi sfărâmati! „Nauka i Tiehnika”! Tâ znaiși?

– Ia mărturisești, dorogoi tovărășeluli, dacă vrei portocali? Vriei sau nu? Scurt și clar!

– Vreau! strig eu cu poftă, mirat de generozitatea colonelului.

– Atunși, mânâncă, mă! Nimini nu te oprești! Dar nu-i mai bini ăi niști banani babani?

– E mai bine, tov. colonel, vreau niște banane!

– Văz că iești șpion cu gusturi rafinați! Nu-i mai bini niști șocolată cu aluni?... Elvețiană din Țările de Jos?

– Ba da, domn colonel! Vreau ciocolată elvețiană sau olandeză!

– Atunci, cumpără-ți șocolată, și ni te oprești! Da nu-i mai bini să-ți dizleg curelușii? Vriei sau niet?

– Vreau!

– Atunci povestești pi îndileti despre Diveselu! Lasă bătaia di joc cu canservili și bidoanili!

– Tov. colonel GRU, dacă îmi dați drumul, vă zic!

– Întâi ziși și pormă ti slobozesc!

– Pot să am încrede în cuvântul dumneavoastră?

– Nu, bă, să n-ai încredere, dar îi o bază de discuție! ... Di govorieală!

– Bine, vă zic! Acolo este o „Balșaiia Racheta”!

– „Tvoi Mati”! Iar îți bați joc, șpion rumân bliestimat! Io sunt om cu tini, dar tu nu iești om cu mini! Calci în picioari „Lejea lui Ohm”!

– Nu vă mint, tov. col. Makarovsky! Este o rachetă „balșaiia” care este umplută cu rachete mai mici! „Malenkii rachetușky”! Când o lansează, la apogeu, se desface în două și eliberează, la perigeu, sute de rachetușki pline cu gaz ilariant!

– Cum adică, mă, rumânaș șmeker? Cum cu gaze, mă?

– Rachetușkele pleacă în diferite zone militare și, când explodează, eliberează gaze ilariante! Toți soldații, în loc să lupte îndârjit și cu eroism, se prăpădesc de răs până leșină!

– Ai, ai, ai! Pirculoasă mașinărie!

– Acum îmi dați drumul?... Că mi-ați promis!

– Cine ți-a promis, mă? N-am promis nimic! Am zis că discutăm „govorim”!

– Tov. colonel! se iuți tov. maioreasă Babanova. Acum, lăsați-mă să-l pun la cazni, să-mi zică cu complotul! Nu vidiți că științific nu dă rezultati! Îi grabă mari!

Deodată, colonelul GRU Makarovsky se repezi la Babanova și-o prinse de păr, tăgând tare în sus! Minune *Strigoniană* – când o ridică de păr în sus, acesta trase și o mască de silicon de pe fața maioresei! Sub mască se ascundea o față de bărbat cu chelie și cu un petic de catifea, ca de pirat, pe ochiul stâng!

Colonelul Makarovsky murmură uimit:

– „Eto prapaganda! Eto deghizația”!

Colonelul nu se opri – îl prinse de nasul borcănat și trase de el cu putere! Nasul se lungi și trase după el o altă mască de silicon sub care era o față de țigancă cu cercei, mari ca două cercuri din argint. Colonelul o prinse cu ambele mâini de cercei și trase în jos. Altă mască se desprinse și sub ea era o față de mustăcios cu sprâncene stufoase.

– Te urmăresc de mult! Te-am bănuit de la început! Colonelul îi înfipse ambele mâini în obraji și trase lateral. Ești șpionul internațional „Gogu cel cu Nenumărate Fețe”! Sus mâinile, Gogule! Tov. studenți OMON, umflați-l și duceți-l afară, la dubă! Vin și eu imediat!

Studenții „îl îmbrăcară în pumni” și-l scoase pe ușă în șuturi!

Deodată, se auzi un glas înfundat, „Slava Ukraina”! Și urmară alte lovituri înfundate și un motor de mașină care demară în trombă.

Colonelul mă privi încruntat și-mi dezlegă curelușele. Eu îmi frec încheieturile amorțite și dau să-i mulțumesc sfios:

– Spasiba, tov. colonel polcovnic! Am să vă țin minte toată viața! V-am uitat numele... din cauza stresului exagerat!...

Brusc, colonelul se prinse de urechi și-mi zise.

– „Toje prapaganda”! Și de pe față i se desprinse o mască de silicon, după care se ascundea o figură rece cu ochi albaștri: Tom Cruise, în „Misiune imposibilă XXL”!

Scoase de sub halat un revolver Magnum cu amortizor, îmi făcu cu ochiul și dispăru pe fereastra deschisă! După puțin timp, am auzit motorul unei motociclete „Harley Davidson” de 2600 cm, ce-a plecat în maximă viteză în urmărirea dubei lui „Gogu cel cu Nenumărate Fețe”!

Eu am făcut un obișnuit preinfarct – cred că era al zecelea! În timp ce zăceam în „bezna minții”, aud un țignal ca de polițist londonez. Deschid cu teamă ochii. Eram în clinica hotelului Cosmos din Eforie Nord, la tratament de lombosciatică, coxartroză și gonartroză!

Mă aflu într-o saună cu ozon, de formă ovoidală! Numai capul era afară. Corpul era într-o cochilie de plastic alb, care și-a deschis cele două uși laterale, eliberând un nor de abur fierbinte. Mă ridic cu greu, ca un fetus extraterestru, și prin mijloace proprii străbat norul de abur și reușesc să mă îmbrac singur! Când să ies pe ușă, mult mai drept decât am venit, îmi sună în buzunar mobilul. O voce suavă mă informă:

– Excursia dvs. la Moscova s-a anulat din cauză de Covid și a războiului fratricid din Ucraina! Nici un avion nu mai survolează! Puteți veni să vă luați banii înapoi sau, dacă țineți morțiș, noi vom organiza sâmbătă o excursie pietonală până la Moscova!

Măi să fie, tocmai mie și numai mie? Dar pot să zic că relativ am fost și l-am văzut relativ pe Lenin și am fost relativ subiectul unei anchete științifice și... relativ mi-ajunge! Recte, voi merge în Germania sau Franța!... La mausoleul lui Napoleon!

SFÂRȘIT

LBRIS

We know
books

IMPERIUL DE OȚEL

— **D**omnule Pelegrini, trezirea! Ceasul a sunat a treia oară! Cred că aveți un mesaj urgent!

Mă ridic în capul oaselor și reușesc să îndrug ceva:

— Dragă Euridice, mai am de scris câteva povești, până să plecăm în inspecție!

— Nu mai avem timp! Decodificați, vă rog, mesajul și „la drum”!

Din nimic, ceasul de la mână sună din nou și încep să vibrez. Limbile alergau înainte și înapoi pe litere și cifre. Scot repede carnetul cu coduri și încep să descifrez: „Vedi e Poi Cerecetensis Efemeribus Occidentalibus Imperiomusuris Strigoniansis! Maximorum Urgentoris!” Mi-e clar ca lumina zilei – trebuiesc cercetate cu celeritate efemerele Imperii Europene!

— Euridice, să pregătim bagajele! Ne aruncăm în bulboana necunoscutului. Vom purica istoria Europei!

— Domnule Pelegrini, sunt pregătit să dăm piept cu necunoscutul! Și, zicând acestea, m-am trezit în Catedrala Sfântul Petru din Roma, unde trompetele sunau protocolar, tobele răpăiau, iar flamuri colorate fremătau! Un bărbat voinic și chipș primea coroana regală din mâinile Papei Leon al III-lea!

Euridice, care îmi surprinse nedumerirea, ca totdeauna veni cu explicații lămuritoare:

— Domnule Pelegrini, suntem în anul 800 e.n., iar cel încoronat este regele francilor, Carol cel Mare (Charlemagne). Va fi uns ca împărat al Imperiului Romano-German.

— Păi bine, Euridice, Imperiul Roman de Apus unde este? A dispărut un „Imperiu de 1000 de ani”?

– Imperiul Roman de Apus, în declin, era lovit de triburile barbare germane. În 476, Odoacru cucerește Roma. În 480, Împăratul Zenon declară oficial desființarea Imperiului Roman de Apus. Triburile germanice erau la rândul lor împinse de sângeroasele hoarde ale hunilor. Acestea, după ce au hărțuit China încă din sec. III î.e.n., își îndreaptă atenția spre Europa, recte spre bogatul Imperiu Roman.

– Euridice, dacă nu mă înșel, chiar chinezii le-au dat numele de „Hsiung – Nu”! De teama lor au construit „Marele Zid”!

– Domnule Pelegrini, hunii erau un conglomerat de turcici, altaici și gepizii. Ei s-au constituit ca popor sub Marele Han Motun (Mete Han), iar în sec. III e.n., sub Balamir Han, abandonează Asia și vin în galopul cailor, răspândind groaza, spre Europa. În viteza lor, distrug triburile germane ale ostrogoților și vizigoților. Marele războinic Atilla, supranumit pentru ferocitate „Biciul lui Dumnezeu”, creează efemerul Imperiu Hun, care după moartea sa (453) se va autodizolva!

– Euridice, hunii trec prin Dacia, unde-i distrug pe ostrogoți, apoi trec Dunărea și pradă Moesia! Sper că nu greșesc!

– Domnule Pelegrini, pe atunci hunii erau conduși de regele Rugila, iar la moarte, înainte de a ataca Imperiul Roman de Răsărit, lasă conducerea celor doi fii, Bleda și Atilla. Ca totdeauna, apar și fenomene *Strigoniene* – Atilla își ucide fratele și devine singurul Rege al Hunilor! Atilla trece Balcanii, distruge așezările tracice și obligă Imperiul Roman de Răsărit la tribut. El intenționase să atace Constantinopolul, care era zguduit de cutremure și bântuit de ciumă. Puternicele ziduri ale orașului l-au făcut să renunțe sau să amâne.

– Euridice, îmi aduc aminte că împărat la Constantinopol era Valentin al III-lea. Sora lui, Honoria, lovită de efectul *Strigonian*, îi trimite în secret lui Atilla, dușmanul de moarte al fratelui ei, un inel ce însemna o propunere de căsătorie.